

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2024. augusztus 18.
(vasárnap)

Szepesy László

31. KÉSZÜLJ ISTENED ELÉ!

Énekek: 165,1, 1, 105,3, 299

Lekció: Ámós 4,6-12

Alapige: Ámós 4,12b
„...készülj Istened elé, oh Izráel!”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk, felséges Urunk, Istenünk, azért, aki vagy, hatalmadért, bölcsességedért, igazságodért, de irgalmadért, kegyelmedért is. Köszönjük Neked, hogy gondunkat viseled, de nemcsak testileg adod meg a mindennapi eledelt és ruházatot, nemcsak ügyelsz arra, hogy egyen-egyenként mi történik velünk, hanem lelki módon is táplálni akarsz bennünket, a Te igédet adod nekünk, a Szentírás szavait, amelyek olyanok lelkünk számára, mint a táplálék. Köszönjük Neked, hogy keresel bennünket, hogy annyira fontosak vagyunk Számodra, hogy nem akarsz, hogy Téged nem ismerve éljünk, ezért szólsz hozzánk. Beszélsz hozzánk, hogy meghalljuk szavadat, és válaszoljunk, és megismerve, Veled éljünk. Köszönjük azt a kegyelmet, hogy Krisztus eljött azért, hogy nekünk legyen fülünk a hallásra, hogy ne csak az értelmünkig jusson a Te szavad, hanem a szívünkig. Ne csak új gondolatot jelentsen nekünk, hanem életünk, szívünk változását, megújulását is.

Hálaadással emlékszünk vissza az elmúlt hét minden alkalmára, köszönjük a csendesheteket, az alkalmakat, a csendességeket, köszönjük a családdal tölthetett szabadságot, a munkában töltött időt is, hogy megáldottad.

És most kérünk, amikor egybegyűjtöttél bennünket Isten tiszteletére, hogy segíts nevedet tisztelni őszinte hittel, hálával. Kérünk, hogy valóban Szentlelked munkálkodjék bennünk, hirdesse az élő igét, nyitogassa a mi szívünket annak befogadására, és kérjük azt is, hogy valóban ne felejtsük el a Te szavadat! A Te igéd mag, azt mond-

KÉSZÜLJ ISTENED ELÉ!

tad a Szentírásban, segíts, hogy jó földbe essen és gyümölcsöt teremjen, engedelmes életet, amely Neked hálás, Téged szeret és dicsőít. Így kérünk, áldd meg istentiszteletünk minden részét, hogy számunkra áldássá, neved számára pedig dicsőségessé hadd váljon!

Szent Fiadért, Krisztusért kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Hadd kezdjem a mai igehirdetést egy kérdéssel! Ha valaki, aki tőlünk távolabb áll, nem akarja meghallani, amit mondunk neki, mit teszünk? Először normális hangon szólítjuk meg az illetőt, de hogyha nem hallja meg, amit mondunk, akkor egyre hangosabban szólunk hozzá. És ha még erre sem figyel, és nem jön közelebb, akkor nem marad más hátra, minthogy személyesen odamegyünk hozzá, és elé állunk, és személyesen beszélünk vele. Valami ilyesmi történt Isten és Izráel népe között Ámós próféta idején, a felolvasott hosszabb igeszakasznak ez az üzenete és lényege. Az Úr az Ő prófétáin keresztül szólt népéhez, amely nagyon eltávolodott Tőle. Mind a szívük, mind az életük távol volt Tőle. De hiába szóltak a próféták, Isten népe nem akarta meghallani. Először szelíden beszélt hozzájuk, az Úr kegyelmét, irgalmát hirdették, szelíden hívták Őhöz az embereket. Majd, mivel nem hallgattak rájuk, keményebb hangnemben figyelmeztették őket, de mivel még erre se tértek meg, ezért végül az ítéletre hívták fel a figyelmet, és figyelmeztették őket: ha nem térnek meg, elvesznek. De nem történt semmi ezután sem, Izráel továbbra is távol maradt az Úrtól. Ekkor Isten különféle csapásokon keresztül hívta magához az Övéit: először éhséggel, szárazsággal, majd kertjeiket és földjeiket verte meg különféle betegségekkel és csapásokkal. Mikor ezekre sem tértek az Úrhoz, nem fordultak Őhöz, akkor az egyiptomi tíz csapás egyikével sújtotta őket, majd háborúval, amelyek során fiaik megölettek, és később más, hasonló büntetésekkel. Izráel azonban egyetlen szót sem akart meghallani. Ezért Isten végül úgy döntött, hogy nem folytatja tovább, személyesen maga fog találkozni népével, maga elé idézi őket egyesével, hogy szemtől szembe beszéljen velük. Ezért hangzott el Ámós próféta szájából ez a felszólítás: „... *készülj Istened elé, oh Izráel!*” Mai alkalmunkon csak erre a rövid mondatra szeretnék koncentrálni, ennek üzenetét átgondolni, mert meg kell értenünk, hogy ettől az egyetlen dologtól függ üdvösségünk és örök életünk, hogy készülünk-e Isten elé állni, vagy nem. Rendezzük-e Vele bűneink kérdését és kapcsolatunkat, vagy nem? Érdekel-e minket, hogy mit mond a mindenható Isten, vagy nem foglalkozunk vele? Nagyon fontos felszólítás ez: „... *készülj Istened elé*”. Gondoljuk át, mit jelent ez nekünk.

Először arra a kérdésre szeretnék röviden válaszolni, hogy mit jelent ez egy hívő ember számára, aki Isten gyermeke lett. Engedjék meg ezt a Testvérek, hogy előbb erről hadd beszéljek. Ha valaki élő, igaz hittel bízik az Úrban és Jézus Krisztusban, akkor neki az Istennel való találkozás gondolata örömet, boldogságot, reménységet és váradalma beteljesedését jelenti, hiszen ezt ígéri meg Isten minden hívőnek. Mert annak, aki már ebben a földi életben Isten elé állt – mert van erre lehetőség, nemcsak a halál után, hanem már ebben az életben Isten elé állhatunk –, megalázta magát, bűneit őszintén megvallotta az Úrnak, és megkapta az Ő kegyelmét Jézus Krisztus golgotai kereszthaláláért, és Isten gyermekeként megbizonyosodott menygyei Atyánk irántunk való szeretetéről, az ilyen embernek örömteli reménysége, hogy Isten elé állhat egy napon. Hogyne lenne öröm, hisz eddig is már minden nap talál-

kozott Vele! Találkozott Istennel lelki módon, például amikor imádságban Elé állt. Láta Őt a hit szemén keresztül, dicsérte Őt jóságáért, kegyelméért, amelyeket a mindennapok során megtapasztalt a saját bőrén. El tudta mondani, hogy ez és ez az esemény az Úr kegyelme, szabadítása volt, vagy éppen útmutatása számomra. Neki adott hálát életéért, a mindennapi kenyérért, a gondoskodásáért. Őhöz fordult bajában, Őt kereste szomorúságával és fájdalommal szívében, és Őtől kért vigasztalást veszteségei, gyásza közepette. Ígéreteiben talált erőt, reménységet, célokat és utakat, amelyeken járhat. És az imádságon kívül is találkozott Vele, mégpedig az Ő igéjében, a Szentírás szavain keresztül, mert abban Isten személyesen szól hozzánk, beszél velünk. Amikor az ember kinyitja otthon, olvassa, Isten hangját hallja, és személyesen meg van szólítva. Őt láthatja a gyülekezet közösségében, mikor testvérek életében látjuk, kinek hogyan viselte gondját, hogy vigasztalt valakit, hogy szabadított, hogy erősített, hogy intett, hogyan figyelmeztetett. A testvérünk életében is látjuk, hogy Isten mit végez el. Mindennapi élete során a hívő ember úgy él, hogy tudja, Isten szeme előtt él. Isten mindig, mindenütt ott van, és nemcsak lát és néz minket, hanem vezet és tanácsol, döntéseinkben utat mutat, bukásainkból kiemel, megbocsát, bátorít és bölcsébbé tesz. Igen, a hívők minden nap Isten elé állnak, hiszen Jézus Krisztus megígérte mennybemenetelekor: *„veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”*.

Pont ezért ez a felszólítás, hogy *„... készülj Istened elé”*, a hívő embernek bátorítás. Hisz ez a felszólítás, hogy halála után szemtől szembe megláthatja szerető és megváltó Urakat, ez nem hogy nem ijesztő a hívő ember számára, hanem egyenesen a legnagyobb öröme és reménysége. Ahogyan Pál apostol fogalmaz: azoknak, akiknek az életük Krisztusról szól, a meghalás nyereség (Fil 1,21). Miért? Mert a halál elköltözés lesz nekik ebből a világból a láthatatlanba, és az örök élet arról fog szólni, hogy örökké Krisztussal lehetünk, aki szeretett és meghalt értünk, és akit mi is szeretünk. Az Istenben hívőknek ez a felszólítás tehát örömteli reménység, hogy egyszer Isten elé állhatok szemtől szembe. A hívők engednek ennek a parancsnak, ők folyamatosan készülnek Isten elé állni már ebben az életben. Minden egyes nap, mert nem tudni, hogy az Úr mikor vesz magához bennünket, és ezért a hívők készen állnak az Úr elé állás pillanatára. Minden egyes nap, és különösen is elköltözésük pillanatában.

Eddig volt könnyű a dolgom, Testvérek, mert ennek a felszólításnak van egy nehéz oldala is, egy olyan üzenet, amely teher lehet számunkra. Mégpedig azok számára, akik nem rendezték ügyeiket Istennel, akiknek szíve most is távol van Tőle, akik, ahogyan a felolvasott igeszakaszban is hallhattuk számtalan alkalommal megisméltódni, még nem tértek meg az Úrhoz. Most hozzájuk hadd szóljak, és az ő szemszögükből hadd világítsam meg ezt a felszólítást, mit jelent Istenben nem híve Isten elé állni. Ámós prófétának is ez volt az elsődleges feladata: egy meg nem tért néphez kellett szólnia, és hirdetnie: *„... készülj Istened elé”*. Az Istenben nem bízóknak ez a felszólítás mást jelent, mint Isten gyermekeinek. Miért? Azért, mert ha akarod, ha nem, de hamarosan találkoznod kell Istennel. Lehet, hogy 1-2 nap, lehet, hogy 1-2 évtized, akármennyi áll előttünk, nem tudjuk elkerülni ezt az eseményt. Isten előtt meg kell mindannyiunknak állni. Lehet, hogy úgy éled földi életedet, hogy valamilyen úton-módon még nem találkoztál a feltámadt, élő Jézus Krisztussal. Bár Ő mindenütt ott van, de neked mégsem sikerült meglátnod Őt. Ő táplált téged, és ahogy az igében mondja: Őbenne éltél, Őbenne mozogtál, Őbenne léteztél, de valahogy még-

KÉSZÜLJ ISTENED ELÉ!

is szíved úgy becsapott téged, hogy még soha nem vetted sem Őt, sem az Ő kezének munkáját észre az életedben. Isten ezért azt mondja: hamarosan észre fogsz venni engem.

Amikor az ember meghal, és lelke eltávozik testétől, akkor a testi szemek nélkül sokkal tisztábban fog látni, mint most, mert elkezd látni azt a lelki világot, amely most rejtve van az emberi szem előtt, és mindenekelőtt meg fogja látni, találkozni fog Istenével. Lehet, hogy most azt mondd a szívedben, hogy „nincs Isten”, mert ez a gondolat, hogy Isten létezik, ellenszenves, irracionális, nem logikus, vagy esetleg ijesztő. De ne feledd, hogy amit Isten itt mond ebben az igében, az mindenképpen be fog következni. Nemsokára nem fogod tudni lerázni magadról Isten létezésének gondolatát, hanem személyesen Ővele, az Ő lényével kell találkoznod. Ha elhinnéd ezt, hogy Ő nemcsak hogy létezik, hanem mindenhol mindent lát, ismeri szíved rejtett gondolatait és vágyait is, akkor másként élnél, mint eddig.

Isten ezzel szembesíteni fog téged a haláloed órájában; kénytelen leszel találkozni Vele. És ez egy közeli találkozás lesz, nem olyan, mintha messziről nézne rád, vagy mintha távolról szemlélnéd Őt, hanem úgy fogsz találkozni Vele, hogy fenségének minden dicsősége úgy fog hatni rád, mint a tűz, amely megemészt a szalmát, „*mert a mi Istenünk emésztő tűz*” – mondja magáról az igében. Az Ő szentsége, tökéletes jósága bűneid miatt haraggá lesz, olyanná, amely közel jön hozzád, hogy megemész-szen téged. Ez egy elkerülhetetlen találkozás lesz, amely előtt nem fogsz tudni menekülni. Az emberek előtt félre tudunk vonulni, el tudjuk őket kerülni, a telefont nem kell felvenni nekik, de Isten előtt nem fogsz tudni elmenekülni. A 139. zsoltár erről szól: sehová nem tudunk elrejtőzni az Úr előtt. Sem távolság, sem rejtekhely, sem sötétség nem képes elrejteni minket Isten előtt. Szemtől szembe kell találkoznod Isteneddel, mert ez egy személyes találkozás lesz. Isten és te úgy fogtok találkozni, mintha csak kettesben lennétek. Csak Isten és csak te. Nem számítanak majd a jelenlévő angyalok, nem fognak tudni segíteni földi ismerőseid, barátaid, családtagjaid, egyedül fogsz ott állni Isten előtt! Személyesen neked kell találkoznod a te Isteneddel. Szomorú dolog, ha ez nehéz hír számunkra, mert lehetne örömteli is, és Isten ezt akarja, ezért hív magához minket. De ha valaki nem tér meg, annak számára nincs iszonyatosabb hír a Szentírás szerint, mint ez, hogy bármit is tesz, egyszer majd szembe kell néznie Istenével. Miért?

Gondolkodjunk el kicsit ezen, hogy kivel is találkozunk! A mi Istenünkkel! Mert Ő akkor is a mi Istenünk marad, ha személyesen nem ismerjük el Őt annak. Mert az Ő istenvolta nem ettől függ, hogy mi jóváhagyjuk-e vagy sem. Nem attól függ, hogy én Istennek vallom, vagy tagadom Őt. Ő nélkülünk is Úr és Isten. Ő az egyedüli Isten, minden teremtmény, minden ember Ura. És Őt megbántottad nemcsak azzal, hogy nem ismerted el saját Istenednek, hanem azzal is, hogy törvényeit megszegted, büntetéseit kigúnyoltad azáltal, hogy semmibe vetted Őt. Lehet, hogy még neveltél is Rajta. Mindezekért szembe kell nézned Isten haragjával és ítéletével. Találkoznod kell Isteneddel, aki mindentudásával meg fog vizsgálni téged. Ő mindig látta szívedet, olvasott gondolataidban, feljegyezte vágyaidat, és emlékezett hiábavaló, üres szavaidra. Ővele kell találkoznod, azzal a Bíróval, akinek joga és hatalma van megítélni mindeneket a szó legteljesebb és legmélyebb értelmében. Ő fog szemeivel megvizsgálni, és ezeket a szemeket soha senki és semmi nem verheti át. Isten átlát a képmutatás fátylán és minden titkon. Őelőtte nem fogod tudni jobb embernek beállítani magadat (mint ahogy az emberek előtt), mint amilyen valójában vagy. Találkoznod

kell Vele, aki úgy fog olvasni téged, mint ahogyan az ember olvassa az elé tett nyitott könyvet.

A tökéletesen jó és szent Istennel fogsz találkozni. Ha bűneid kérdésének rendezése nélkül fogsz ez elé a szent Isten elé állni, akkor olyan lesz ez a találkozás, mint a szalma és a tűz találkozása. Az egész találkozásban talán az lesz a legszörnyűbb dolog, hogy lelkiismereted emlékeztetni fog arra, hogy Isten korábban magához hívott téged, keresett, felkínálta, hogy megbocsát neked minden bűnt, sürgetett, hogy ragadd meg Krisztust, higgyél Benne, hogy üdvözülj, de te megkeményítetted a szíved, és nem akartad, hogy meggyőzzenek téged. Amennyire hosszan tűrte Isten bűneidet, elszenvedte egy egész életen át, hogy Nélküle és Ellene éltél, hogy mindent Nélküle tettél, annyira fog haragudni rád akkor, mikor bűnösen elé kerülsz. Azok, akik semmibe veszik kegyelmének figyelmeztetéseit, meg fogják érezni haragjának borzalmait. Senki számára nem lesz olyan nehéz Istennel találkozni, mint azok számára, akik nem akarnak Vele találkozni a kegyelemben, mert amikor ezek az emberek Isten elé állnak, akkor a bosszúállás és a harag fogja átvenni a megvetett kegyelem helyét. Adja Isten, hogy közülünk senkinek ne kelljen megtudnia, hogy milyen az, mikor Isten kegyelme haraggá változik, mert mi elutasítottuk az Ő bocsánatát és kegyelmét! Ámós figyelmeztetéséből értsük meg jól, hogy ha úgy fogunk találkozni Istennel, ahogyan most vagyunk, bűnösen, bűneink rendezése nélkül, akkor az Ő ítéletével kell majd szembenéznünk. Isten igazságos lesz, mert csak azokat az ítéleteit fogja beteljesíteni rajtunk, amelyeket törvényében és az evangéliumban, a Bibliában előre megígért nekünk. Minden ítéletes szó, amely ebben a könyvben le van írva, be fog teljesedni. Pont ezért sose feledjük, hogy azzal fogunk találkozni, akinek mindenható hatalma van, aki ellen nem fogunk tudni küzdeni. Mi leszünk a füst, Ő pedig a szél, mi leszünk a faág, és Ő lesz az emésztő tűz. Akkor minden Istenben nem hívó saját bőrén fogja megtapasztalni, hogyan tud Isten büntetni.

Tudom, kemény és nehéz szavak ezek, de nem én találom ki őket, Isten üzenete ez minden embernek, személyes figyelmeztetés. Pont ezért sürget minket, hogy „... *készülj Istened elé*”, készülj a Vele való találkozásra.

Harmadszor erről hadd beszéljek, hogy hogyan is készüljünk a Vele való találkozásra.

Először is úgy, hogy az ember adja meg magát Isten előtt. Lázadó, Istennek ellenálló, Vele harcoló szívvel nem lehet odaállni Isten elé, meg kell adni magunkat. Bocsánat a kifejezésért, de az örültségnél is súlyosabb elmebaj lenne azt gondolni, hogy harcolhatunk a mindenható Istennel szemben, és győzhetünk; vagy nekiállhatunk Vele vitatkozni, és nekünk lehet igazunk; vagy azt gondolni, hogy a találkozás-kor mi leszünk majd a vádlók, mi leszünk majd a bírók, Ő pedig a vádlott. Sokan képzelgik ezt, és hiszik, hogy számon kérhetik Istent, hogy hogyan engedhetett meg életükben több tragédiát, veszteséget és fájdalmat. Ilyen számon kérhető, vádolható Istent nem ismer a Szentírás, csak olyat, aki minket kér számon. Jobb, ha minél előbb belátjuk ezt. Azt, hogy mi csak bűnösöként állhatunk oda Isten elé. Mert olyanok vagyunk, mint az elfogott bűnözők, akik várják a tárgyalást, és jön a hír, hogy a bíró készen áll, és nekünk, bűnösöknek fel kell készülnünk a vele való találkozásra. Előbb-utóbb mindannyian eljutunk a mennyei Bíró elé, ezért a kérdés az, hogy mi a helyes módja annak, hogy felkészüljünk erre a találkozásra. Az lenne a jó, ha őszintén azt mondhatnánk, hogy ártatlanok vagyunk, és nem vagyunk bűnösök. De mindaz, aki megvizsgálja magát Isten ígéjének és parancsainak tükrében, az belátja, hogy

KÉSZÜLJ ISTENED ELÉ!

erre még gondolni sem lehet. Nincs egyetlen ártatlan ember sem. Mindannyian vétkeztünk a hatalmas Isten ellen, ezért csak bűneinket megvallva léphetünk oda az Úr elé, azokat nem tagadhatjuk le. Ha azt mondjuk – mondja a Szentírás –, hogy nincs bűn bennünk, hazuggá tesszük az Urat, aki viszont igéjében azzal vádol minket, hogy megszámlálhatatlan alkalommal és módon vétettünk Ellene. (Olvassuk el az 1János 1,8-10-et, ami erről szól.) Tehát csakis bűnösökként, magunkat megadva állhatunk az Úr elé.

A következő kérdés, hogy tudunk-e bármi enyhítő körülményre hivatkozni, hogy megmeneküljünk? Van-e bármiféle mentségünk arra, hogy miért nem hittünk Istenben, és miért nem hallgattunk szavára és parancsaira? Mert ilyen mentségek is tucatjával jutnak eszünkbe, de az ige azt mondja, hogy nincs olyan egy sem, ami megállna az Úr előtt. Mindannyian szántszándékkal akarva, nem kényszerítve vétkeztünk az Úr ellen. Vagy esetleg az megmentene minket, hogy ígéretet teszünk, hogy a jövőben meg fogunk javulni? Aki ismeri Isten kijelentését, a Szentírást, tudja, hogy az ember nem képes magát megváltoztatni. Vannak emberi életváltozások, felszínesek, látszólagosak, igen, szokásokat lehet megváltoztatni, de a bűnös emberi természetet és szívet az ember nem képes átformálni. Az ige szerint új szívet kell kapnunk. A Biblia elzár előlünk minden ilyen utat, Testvérek. Adjuk fel a próbálkozást, minden mentetetést, vagy azt, hogy megmenthetjük magunkat. Semmi olyan mentetetés vagy kísérlet nem áll meg Isten előtt, amely saját magunkon alapszik. Hiába mentegetik magukat sokan, hogy ők jó emberek, lehet, hogy azok emberi megítélés szerint, ezt senki nem vitatja, de az ő jóságuk messze nincs attól a jóságtól, ami Isten szentségéhez és tökéletességéhez illik, amit elvár tőlünk, teremtményeitől. Az ember nem mentheti meg magát vádlottként.

De akkor hogyan készülhetünk fel arra, hogy találkozzunk Istennel? Van egy, egyetlenegy Istentől kapott megoldás, lehetőség a bűnös ember számára. Mi ez? Az, hogy Isten adott nekünk egy szószólót, egy képviselőt, egy közbenjárót, ma a bíróság előtt azt mondanánk, hogy védőügyvédet, egy valakit, aki megmenthet minket, Jézus Krisztust. *„Ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus”* (1János 2,1). Képletesen szólva küldjünk ezért a védőügyvédért! Forduljunk Hozzá! Mi bűnösök, akik a cellákban várakozunk, küldjünk Isten Fiáért, hogy legyen közbenjárónk és szószólónk! El fogja vállalni ügyünket? Igen, mert azt mondja: *„aki hozzám jó, semmiképpen ki nem vetem”* (János 6,37). Senkit nem utasít el. Forduljunk Hozzá, és kérjük Őt: Uram, Jézus Krisztus, vedd magadra az ügyemet. A vak Bartimeussal együtt kiáltunk Hozzá: *„Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!”* És utána bízunk mindent Őrá, tegyük le mindent az Ő kezébe!

Ha mindezt megtettük, akkor mi a következő teendő? Először is azt tanácsolja nekünk, hogy készüljünk fel az Istenünkkel való találkozásra azzal, hogy valljuk magunkat bűnösöknek – ahogy erről már beszéltem –, tegyük vallomást. Ha egy bűnözőt elfognak, és bíróság elé viszik, akkor vallomást kell tennie, azzal kell kezdenie, hiszen az az igazság útja. Ne mentegessük magunkat, fényezve, vagy másokhoz hasonlítva magunkat, hanem valljuk magunkat bűnösnek Isten előtt. Tegyük őszinte és bűnbánó vallomást! Nem üdvözülhetünk Krisztus által, ha nem tesszük azt, amit Ő mond. Mert, Testvérek, a hit csak akkor valódi, ha engedelmeskedik Krisztusnak, és ha Ő azt mondja: nézz szembe bűneiddel, akkor nekünk azt kell tennünk. Az evangéliumokban is ez a felszólítás: térjete meg bűneitekből! Nem kényszerből, nem azért, mert valaki mondja, nem azért, mert egy lelkész hirdeti, nem azért, mert kí-

vülről mondják, hanem azért, mert Isten megjelenti bűneidet az ígén keresztül, szembesít velük, vádolnak téged és engem is. Valljuk bűnösnek magunkat azért, mert belülről elkezdenek emészteni mindazok, amiket tettünk, vádolnak minket, és ránk terhelődnek hitetlenségünk és mások ellen elkövetett bűneink, amelyekkel másoknak okoztunk hatalmas károkat. Valljuk meg a tékozló fiúval együtt, hogy vétkeztünk Isten és emberek ellen! Krisztus, a mi Tanácsadónk szólít fel erre, hát tegyük meg őszinte és megtört szívvel! Valljuk meg bűneinket, hogy minden reményünk az isteni irgalmában nyugodjon, mert nincs semmi érdemünk az Úr előtt. Elveszetteként kiáltunk: „Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek!”

Mi fog történni ezután? Krisztus, a mi Szószólónk olyan védőbeszédet mond értünk, amely minden további ellenünk szóló eljárásnak véget vet. Mert azután, hogy bűnösnek vallottuk magunkat, Ő tudja, hogyan kell érvelnie minden büntetésünk eltörlése érdekében. Mire hivatkozik? Arra, hogy Ő a mi helyünkbe állt. Az isteni bíróság kimondja rólunk az ítéletet, hogy bűnös vagy Isten elleni és emberek elleni bűnökben, a büntetésed kárhozat, és akkor a mi Szószólónk, Közbenjárónk, Krisztus odaáll helyettünk, és azt mondja: én elszenvedtem az ő büntetésüket helyettük. A golgotai kereszten meghaltam értük. A kárhozat kínjait szenvedtem el helyettük. De ennél többet is tett értünk. Helyettünk teljesítette Isten minden törvényét és parancsát. A legapróbb részleteket is. Az, amiben mi megbuktunk, a tökéletes szófogadásban és engedelmisségben, az Neki sikerült. És Isten tökéletesen igaznak ismerte el Őt. És Ő ezt a tökéletes engedelmisségét, igazságát nekünk ajándékozta hit által, ingyen kegyelemből. Ezért Isten nem úgy néz ránk, mint bűnösökre, hanem úgy, mintha tökéletesen engedelmeskedtünk volna mindenben Krisztusért. Megszerezte ezáltal nekünk a kegyelmet, elintézte a mi szabadon bocsátásunkat, szabadságunkat, és új élettel ajándékozott meg minket. Ha ügyünket Jézus Krisztusra bízunk, akkor Ő felkészít minket arra, hogyan álljunk meg Isten előtt. Ha hiszünk a mi Szószólónkban, akkor Ő megment bennünket! Ezt a hitünket azonban nemcsak szóban kell megvallanunk, hanem cselekedettel, élettel! Bizonyítsuk be a Krisztusba vetett hitet, annak őszinteségét életünk szentségével, életünknek az Ő tiszteletére és dicsőségére való odaadásával! Élünk, fáradozzunk, munkálkodjunk, dolgozzunk Krisztusért, mert Ő felvállalta a mi ügyünket, és meg fog minket menteni az utolsó pillanatban is. Így készülhetünk Isten elé. Így akar Isten minket felkészíteni, hogy higgyünk az Ő szent Fiában és a nekünk adott ingyen kegyelemben és szeretetben.

Látjuk az elénk adott utat, hogyan készülhetünk az Úrral való találkozásra. Zárásként hadd emlékeztessen mindenkit arra, hogy bár a legtöbb ember szerint ráérünk ezzel a készülődéssel, mert szerintük elég ezzel a kérdéssel holnap foglalkozni, vagy majd akkor, ha idős leszek, vagy akkor, ha beteg leszek, majd akkor, ha... És mindig soroljuk a kifogásokat. Az ember szempontja mindig ez, és a készülődés ideje majd a holnap. Isten ellenben azt mondja, hogy nem, még ma, még most, amíg van rá idő, amíg még tart a kegyelem ideje. Ne halogasd ezt a kérdést! Még ma halld meg menygyei Atyánk hívó szavát! Most válaszoljunk Neki, mert nem tudjuk, hogy meddig tart még a holnap. Ámós szavában sürgetés van: „... készülj Istened elé”. Nem olyan kérdés ez, amit elhalogathatsz, elnapolhatsz, ez életed egyik legfontosabb kérdése: készülsz Isten elé? Hallgassunk Őrá! Isten Szentlelke vezessen minket ebben a felkészülésben!

KÉSZÜLJ ISTENED ELÉ!

Imádkozzunk!

Hálaadással jövünk Eléd, mennyei Édesatyánk, hogy már őszüleinket, Ádámot és Évát is a bűneset után rögtön kerested, nem az ítélet végett, hanem a kegyelem miatt. Meg akartad menteni őket, és azért szólítottad, hogy bízzanak Jézusban, és higgyenek Benned. Köszönjük, hogy korunk emberét, minket is ugyanígy keresel a Biblia szavain keresztül, vagy ahogy hallhattuk az igében: a velünk történő eseményeken át. Kérünk, hogy adj nekünk halló füleket, értő szíveket megérteni, elfogadni, elhinni, amit mondasz nekünk rólunk is, a Te haragodról, de az örömhírről, amit Krisztus végzett el értünk, és a kegyelemről is. És segíts igazat adni Neked! Láttasd meg velünk bűneinket, add, hogy fájjaljuk, add, hogy elismerjük, ne tagadjuk, ne mentegessük magunkat, hanem Eléd járulva mindent megvalljunk, és segíts, hogy egyedül szent Fiadban tudjunk bízni! És hogyha ezt a hitet megadtad, add, kérünk, a szabadítás örömét, meglátni csodálatos módon a mi Megváltónk! És kérünk, ebben a szabadításban adj örömet, odaszánt életet, amelyet a hála vezérel, a viszontszeretet! Kérünk, hogy így áldj meg bennünket, ajándékozz meg minket élő hittel, és hogyha már ezt megtetted, akkor őrizz meg bennünket ebben, add, hogy ne bízzunk másban.

Eléd hozzuk szeretteinket, akik még nem a Tied, akik még úgy készülnek Eléd állni, hogy nem törődnek Veled. Kérünk, adj nekik hitet, Hozzád térést! És nekünk is adj alázatot, hiszen minket is Te kerestél meg.

És kérünk, hogy legyél azokkal, akik valóban úgy készülnek Eléd, hogy már betegek! Kórházi vagy otthoni betegágyon fekvőkért imádkozunk, Te adj nekik hitet elhordozni a test fájdalmait, betegségeket, olyan hitet, amely Beléd kapaszkodik, és Benned bíz, és Belőled merít erőt minden nehézség közepette is. Kegyelmed szerint adj nekik enyhülést és gyógyulást!

Eléd hozzuk gyászolóinkat, Te, aki magad vagy „a feltámadás és az élet”, legyél az ő vigasztalójuk, kérünk.

Köszönjük Neked, hogy valóban minden mélységből, minden élethelyzetből fordulhatunk és kiálthatunk Hozzád, Te meghallgatsz. Kérünk, hogy áldd meg az előttünk álló hetet is, áldd meg a nyaralókat, a munkában levőknek áldd meg minden igyekezetét! Áldd meg az egyedül levőket! Kérünk, hogy annak öröme mindig legyen szívükben, hogy Te velük vagy! És a testvéri közösséget is erősítsd a szívünkben! Kérünk, áldd meg a csendeshetet, a bibliai alkalmakat a Te élő igéddel, kérünk!

És szeretnénk Eléd hozni népünket is, hálát adni azért, hogy megtartottál minket hosszú időn keresztül. Hálát adunk, hogy nem hagytál minket a pogányságban, hanem az evangéliumot, az örömhírt elhozattad népünknek. Kérünk, most is adj ébredést, Hozzád térést sokak számára!

Imádkozunk népünk vezetőiért, lelked bölcsessége vezesse őket! De könyörgünk Európa helyzetéért is, elsősorban a szenvedőkért, a háború áldozataiért, Te legyél velük, kérünk! És azért is könyörgünk, hogy a népek vezetőinek Te adj bölcsességet a béke keresésére!

De minden hétköznapi háborúságot Eléd hozunk. Kérünk, hogy Te járj előttünk, őrizz minket a hitben, vezess kegyelmed útján, hogy mi láthassuk a Te csodálatos cselekedeteidet, kegyelmedet és türelmedet, és dicsőítsünk Téged.

Így dicsőítsd meg magadat életünkben, kérünk szent Fiadért, Krisztusért!

Ámen.